

דף צב.

עין משפט א.

אה"ע סימן מו פעיף ה

עין לעיל דף צא: עין משפט ב.

אה"ע סימן קנו פעיף ה

ה ו. היא אינה נאמנת לומר שכלו לו חודשיו והיינו להקל^ה, אבל להחמיר שלא תתייבם נאמנת.

ה ז. יבמה שנישאת לשוק, ועדים מעידים שהולד שילדה אחר מות בעלה חי ל' יום, ויש עוד עדים שמכחישים הראשונים, מותרת לבעלה ואינה צריכה חליצה^י.

עין משפט ז.

אה"ע סימן קנט פעיף ב

ב ב. נישאת לזר אפי' בשוגג, מוציאה בגט אף אם היו לו בנים ממנה, ונאסרה עליו ועל היבם, ואין הולד ממזר. וי"א דהולד ממזר מדרבנן^ז, ואחרי חליצה מותרת לאחריים.

עין משפט י.

אה"ע סימן יז פעיף נז

נו צט. אמרו לה קיים היה בשעה שנישאת ומת אח"כ, הולד קודם שמת ממזר מן התורה ולאחר שמת ממזר מדרבנן^ח, וי"א דאינו ממזר כלל והיא דעת הרמב"ם.

ה. כ"כ הב"ש, אבל הוא נאמן כ"כ הרשב"ץ, ובתשובת הרא"ש כתב דאף אשה אחרת או שתי נשים אינם נאמנות להקל.

ו. משום דתרי ותרי ספיקא דרבנן, ואזלינן בתר רוב הנולדים לקיימא, ולכן הקלו רבנן שם. והוא משו"ת הרא"ש כלל נ"ב.

ז. מרב גידל שם. וי"א דהוא ממזר מדרבנן, עיין בגאון ס"ק י"ד באריכות.

ח. ממשנה ביבמות דף נ"ב ע"א. בב"ש ס"ק קס"ח כתב שהב"י פסק "שאינו ממזר" כלל כשבעלה לא חזר ומת במה"י, דכיון דלא קנסו לשני כדעת הרא"ש, אבל כשבא הראשון אפ' נתעברה מהשני אחרי מיתת הראשון "הולד ממזר" מדבריהם.

*****
את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט כ.

אה"ע סימן יז סעיף נח

נח ק. נתקדשה בלבד ולא נתייחדה, ובא בעלה ^ט אינה צריכה גט מהשני ומותרת לבעלה הראשון, וכן אם מת בעלה הראשון בין הקידושין ליחוד עם השני, מותרת לשני ויקדשנה עוד הפעם וה"ה גירשה הראשון בין הקידושין ליחוד עם השני, דמותרת לשני.

הגה: קא. אשה שטעתה וחשבה שלא נתקדשה ונישאת, כל הדרכים האלו בה.

הגה: קב. אנוסה להנשא, או שהורו לה בטעות להנשא ^י, מותרת לבעלה הראשון שחזר אליה.

אה"ע סימן קנ סעיף א

א. כל גט שבטל מן התורה, אם נתגרשה בו, עדיין היא א"א, ואם נישאת בו תצא והולד ממזר, וצריכה גט משני מדבריהם, ומן הראשון מן התורה ^כ, ואסורה לשניהם לעולם ^ל, וכל י"ג דברים שנוהגים באשה שהלך בעלה למדה"י ונישאת ואח"כ בא בעלה נוהגים בה. וי"א דבעלה הראשון יורשה ^מ. אבל אם לא נישאת עדיין לשני אלא נתקדשה, מותרת לבעלה הראשון, וא"צ גט משני.

א. ב. גט שפסול מדבריהם לא תנשא בו לכתחילה, ואם נישאת בו אפי'

ט. יש טעות דפוס בשו"ע ובמקום ובא עליה צ"ל ובא בעלה כלשון הטור.

י. משו"ת הרשב"א אלף קפ"ח והביאה הב"י. והט"ז תמה על תשובה זו והניח בצ"ע, ואולי אפשר לומר דכוונת הרשב"א בהורו לה ב"ד חוזר על הדין התקדשה ולא ידעה שנתקדשה, והורו לה בזה להנשא, אבל במת בעלה במים שאין להם סוף וכדומה, ודאי תצא, וכל הדרכים האלו בה.

כ. רמב"ם פ"י מגירושין ממשנה דשינה שמו ושמה בדף פ' ע"א. וצריכה גט משני מדבריהם שלא יאמרו א"א יוצאת בלי גט.

ל. ואפילו נבעלה בשגגה, כדי שלא יאמרו החזיר זה גרושתו משנישאת ע"כ אסורה לבעלה, ואם אסורה לבעלה אסורה גם לבעלה. ממשנה שם.

מ. דהא הוא לא עשה שום איסור, כ"ש והוא מהגמ"י פ"י דגירושין, וכן הוא בנ"י בריש פ' האשה שהלך.

לא נבעלה לא תצא, והולד כשר, וכותבין לה גט אחר מהראשון והיא יושבת תחת בעלה השני, ואם א"א לכתוב לה גט שני, אם עמד השני וגירשה הרי זה משובח, ואם יש לו לשני בנים ממנה לא יוציא השני, מפני שמוציא לעז על הבנים.

מיהו גם אם יש בנים מהשני נותנים גט שני, והיא תחת בעלה ואין חשש להוצאת לעז על הבנים, וכל דבר שאנו מחמירין בגיטין, והגט בלאו הכי כשר אלא שמחמירין לכותבו כך לכתחילה, אם לא נכתב ע"פ הלכתחילה, הגט כשר.

אה"ע סימן קנט סעיף ב

עין משפט מ.

עיינ לעיל עין משפט ח.

דף צב:

אה"ע סימן מד סעיף ז

עין משפט א.

ז. המקדש אחת מאיסורי לאוין או איסורי עשה או שניות מקודשת. חוץ מיבמה לשוק שקידשה זר, שאינה מקודשת אלא מספק.

אה"ע סימן קנט סעיף א

עין משפט ב.

א. זקוקה ליבם שנתקדשה לשוק אפי' בשוגג, הזר שקידשה נותן לה

נ. דדוקא כשתצא ממנו יש חשש לעז, אבל בנתינת גט אחר יאמרו לרווחא דמילתא עבדי רבנן כן, ובכל גיטין פסולין הדין כן. ועיינ ב"ש ס"ק ג'. ומכאן דאם בני זוג היו נשואים רק אזרחית בלבד ולא מצאו הבעל לקחת ממנו גט, והאשה נישאה לאחר ויש לה גם בנים ממנו, ואח"כ נמצא הבעל הראשון ורוצים לעשות גט לחומרא כנהוג בנישואים אזרחיים, אין בכך חשש לעז על הבנים מהשני, שיאמרו לרווחא דמילתא עבדי רבנן הכי.

ס. עיינ בסי' קנ"ט.

גט ^ע והיבם מייבם או חולץ ^פ, ואם היה יבמה כהן חולץ לה בלבד.
חזר הזר ונשאה אחר שחלץ לה היבם, אין מוציאין אותה מידו. וי"ח
דמוציאין אותה מידו אם קידשה במזיד בפעם השניה ^צ.

עין משפט ג.

אה"ע סימן קנט סעיף ב
עין לעיל דף צב. עין משפט ח.

עין משפט ד.

אה"ע סימן מ סעיף ו

ז. האומר ליבמה הרי את מקודשת לי לאחר שיחלוץ לה יבמיך, ספק
מקודשת ^ק.

^ע. יבמות צ"ב ע"ב משמואל. ואף אם ירצה היבם לחלוץ אסורה לזר אפי' שקידשה בשוגג
זו דעת השו"ע, אבל דעת הרמב"ן והרשב"א ואפשר שגם דעת הרמב"ם דאם קידשה
בשוגג והיבם רוצה לחלוץ לה משאירים אותה תחתיו. ואם השוגג היה ע"פ עד אחד,
מותרת אף לשו"ע להשאירה תחתיו, וכאן איירי שהשוגג היה ע"פ קול בלבד, כ"כ הב"ש.
^פ. דספק בגמ' אי לא תהיה לאיש זר לאו הוא ותפסי בה קידושין, או לא תהיה בה הויה
כלל.

^צ. והאחרונים חולקים על זה, כ"כ הב"ש.

^ק. ה"ה אם קידשה מיד הוי ספק קידושין כשמואל דקימ"ל כוותיה, וכך נפסק בסי' קנ"ט
דיבמה שנתקדשה צריכה גט מספק. וקמ"ל דאפי' באמר לה לאחר שיחלוץ לך יבמיך
אינם אלא קידושי ספק. ח"מ.